

[Elbæk-Jessen.]

Ændringsforslag Nr. 8. I det hele taget maa vi give Udvalgets Mindretal, det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, Ret i, at det er beklageligt, at det har været muligt i Rigsdagen at samle et Flertal om en saa væsentlig Forringelse for Landmændene af de hidtil gældende Forhold vedrørende Grundforbedringsarbejdet, og at man ganske har undladt at tage Hensyn til deres Deputationer, der over for Udvalget fremsatte Ønske om fremdeles at faa Midler stillet til Raadighed efter Reglerne i den hidtil gældende Lovgivning. For de arbejdsløse ude i Landet, som mange Steder er forhenværende Husmænd, der har maattet gaa fra deres Ejendom paa Grund af de slette Arbejdsvilkaar, vil det nye Forslag sikkert ogsaa betyde en Forringelse. Der er i disse Aar i høj Grad Grænser for, hvor meget Ejerne kan ofre paa Grundforbedring; Beskæftigelse af arbejdsløse ud over det almindelige er absolut ikke den private Ejendomsbesidders Opgave, det kan kun være Regeringens og Rigsdagens Opgave.

I Anledning af, at der er foreslaaet udnævnt et Medlem mere til Amternes Grundforbedringsudvalg, nemlig et Medlem for Pengeinstitutterne og Kreditforeningerne, finder jeg Anledning til at spørge, om det er nødvendigt eller paakrævet. Lovens Administration og Generaludgifterne er jo ogsaa et Spørgsmaal af Betydning, et Femmandsudvalg er sikkert tilstrækkeligt, det er ikke Smaasummer, det nuværende Femmandsudvalg bruger, det ser vi i Betænkningen. Det er meget forskelligt i de forskellige Amter, men naar man ser, at Udgifterne til Porto og Telefon i flere af Amterne er over 1 000 Kr., og Dagpenge og Befordring nogle Steder er oppe paa 4 000—5 000 Kr. for hvert enkelt Medlem af Amsudvalget, er der Grund til at spørge Ministeren, om Loven administreres forsvareligt. Enhver Lov maa jo administreres paa rimelig Maade, og det gælder ogsaa i høj Grad denne Lov, der i de aller fleste Tilfælde, kan man godt sige, gælder for den fattige Del af Befolkningen.

Oluf Pedersen: Under Behandlingen af Lovforslaget om Fortrinsret i Høsten opfordrede jeg Regeringen til at gaa ind for en Lovgivning, der sikrede Fortrinsret i nye Arbejdsværdier forud for tidligere Pantekreditorer, og dette er delvis imødekommet i det Lovforslag, der her foreligger, som i § 1, 1ste Stykke, fastsætter, at der kan ydes Laan med Fortrinsret forud for de gamle Pantekreditorer. Dette anser jeg

for at være overordentlig værdifuldt. Det vil sige, at jeg er fuldkommen uenig med det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen i de Betragtninger, han fremsatte, og som gik ud paa, at man skulde operere med Statslaan i Stedet for at faa en naturlig Finansiering.

Det er ganske urimeligt, at det er saadan, at naar der er Pant i en Ejendom og der paa denne Ejendom skabes nye Værdier, opnaar de gamle Kreditorer Panteret i de nyskabte Værdier. Enhver kan sige sig selv, at hvis man i Stedet for kunde faa en fornuftig Ordning, saaledes at naar der blev skabt nye Værdier, kunde der optages Pant i de nye Værdier, at det ikke blev de gamle Kreditorer, der fik Kravet, saa vilde det betyde en mægtig Nyskabelse, Rejsning af nye Bygninger, Grundforbedringer o. s. v. Den nuværende Ordning, som giver de gamle Pantekreditorer Ret i de nye Værdier, virker i høj Grad imod alt, hvad man ellers ønsker med Hensyn til Beskæftigelse. Det staar for mig saaledes, at hvis man gav Fortrinsret i de arbejdsskabte Værdier, vilde det være det vigtigste Beskæftigelsesforslag, der kunde gennemføres her i Rigsdagen.

Altsaa, principielt er jeg enig i de Betragtninger, som er gjort gældende i Lovforslagets § 1, 1ste Stykke, men saa vil jeg ogsaa have Lov til at beklage den meget omstændelige Maade, hvorpaa Princippet føres ud i Verden. Det er en meget bekostelig Form, der er valgt, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har gjort opmærksom paa i Bemærkningerne, naar man kan risikere, at en Mand, der skal have et Grundforbedringsarbejde udført til en Værdi af ca. 4 000 Kr., faar Omkostninger, som han selv skal betale, paa ikke mindre end 500 Kr. Det er fuldkommen at ødelægge det gode Princip i Lovforslagets § 1. Det er gjort saa omstændeligt og bekosteligt, at det næsten bliver umuligt at arbejde med. Det vil i Virkeligheden sige, at disse nye urimelige Omkostninger bliver lagt paa som ny Gældsbyrde.

Jeg kan slet ikke forstaa, at naar man vil lave en saadan Ordning og nedsætte et Grundforbedringsudvalg, skal Pengeinstitutter og Kreditforeninger repræsenteres i dette. Jeg kan ikke se, at de kan have saa farlig megen Forstand paa Grundforbedring. Hvad er det for en Sagkundskab, disse Folk skal repræsentere? Og saa forlanger man, at Betalingen til dette Udvalg skal afholdes af dem, der faar Grundforbedringsarbejde udført. Jeg synes, det er ganske urimeligt at lægge en saadan Byrde